

<div> <p>Vrlo slikovit primjer za blagost, savladavanje srdžbe i oprost nalazimo u poznatom kazivanju o jednom robu koji je ?esto griješio prema svome vlasniku, pa ga je on zbog toga htio kazniti bi?evanjem. Našavši se u toj naizgled bezizlaznoj situaciji i žele?i izbje?i kaznu, rob, u trenutku kada je vlasnik podigao ruku da mu zada prvi udarac, dosjetljivo re?e:   koji srdžbu savla?uju , a na to vlasnik re?e:  Savladao sam srd bu , a rob odmah dobaci:   i ljudima pra taju , a vlasnik re?e:  Oprostio sam ti , ali se rob ne zaustavi na tome, nego re?e:   a Allah voli one koji dobra djela ?ine , na što vlasnik uzvрати:  Idi, slobodan si, puštam te u ime Allaha!  Ugled na dunjaluku ne?e uživati osim onaj koji je strpljiv, blag, i koji ne  uri sa osvetom, onaj koji je ?edan, skroman, a kod koga se na?u sve ove osobine, on je na velikom stepenu morala. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je:  Na Sudnjem danu meni ?e od vas biti najbliži onaj koji ima najljepši moral.  (Bilježi Tirmizi, hadis je hasen)</p> <p>U Kur anu se nijedna rije? ne spominje više od rije?i sabur   strpljenje, što ukazuje na iznimnu važnost posjedovanja osobine na koju upu?uje ova rije?. Zapravo, strpljivost je temeljno na?elo kojim se  mjere i vagaju  sve druge ?ovjekove osobine i moralne vrijednosti. Kur ansko-sunnetski tekstovi koji govore o vrijednosti sabura daju toliku važnost i podižu ovu osobinu do te mjere da je ?ine osnovnim uzrokom spasa na Sudnjem danu. Strpljivost je osobina koja za sobom neizostavno povla?i i postojanje drugih osobina koje su njeni sastavni dijelovi. Simboli?ki re?eno, strpljivost je jedna velika i obilna rijeka u koju se ulijevaju brojne pritoke: blagost, umjerenost, ?ednost, zadovoljstvo, savladavanje srdžbe, oprost 
</p> <p>Sabur   strpljivost</p> <p>Sabur je temeljna osobina Allahovih iskrenih robova i podrazumijeva stoi?ko i predano podnošenje bolnih i teških situacija koje ?ovjek ne može izbje?i, pa tako pribjegava Allahu Uzvišenom i Njemu, kojem se sve vra?a, prepušta svoj slu?aj:  Strpljiv budi! Ali, strpljiv ?e  biti samo uz Allahovu pomo?.  (En-Nahl, 127) S druge strane, ?ovjek kojem nedostaje strpljivosti, takvim vlada uznemirenost i duševno rastrojstvo.</p> <p>Blagost </p> <p>Jedna od sastavnih i neizostavnih osobina koje dolaze uz strpljivost jeste blagost. Ovo je osobina strpljivih i iskrenih vjernika koja do izražaja dolazi u trenutcima kada ?ovjek na nanesenu uvredu ili nepravdu može uzvratiti oštro i žestoko, ali ipak nadvlada osje?aj blagosti tako da se prema onima koji su loše postupili spram njega, postavi blago i velikodušno pre?e preko njihovih loših postupaka. Govore?i o blagosti, Allah kaže:  Strpljivo podnositi i praštati   tako treba svaki pametan postupiti.  ( ura, 43) Razlika izme?u strpljivosti kao temeljne osobine i blagosti kao njene popratne osobine ogleda se u tome što je ?ovjek u nekim situacijama primoran da pokaže strpljivost i da nema drugog izbora osim da tako postupi, me?utim, kada je u pitanju blagost, tada se ?ovjeku daje pravo izbora ho?e li postupiti blago ili uzvratiti istom mjerom. Ova razlika izme?u sabura i blagog postupanja najbolje se uo?ava u primjeru Jusufa, alejhis-selam. Naime, govore?i o saburu Jusufa, alejhis-selam, Ibn Kajjim, rahimehullah, u svojoj knjizi Medarid us-salikin navodi da je upitao  ejhul-islama Ibn Tejmiyyu

o strpljivosti Jusufa u bunaru, pa je on rekao: "Bio je primoran da se strpi, ali veći od toga bio je njegov sabur u zatvoru i prilikom susreta sa ženom koja ga je htjela u kući navesti na nemoral, pa je po svom izboru otišao u zatvor." Osobine suprotne blagosti jesu nepromišljenost i glupost. Allah je pohvalio Ibrahima, alejhis-selam, zbog njegove blagosti: **"Ibrahim je zaista bio dobrodušan, saaljav i odan."** (Hud, ajet 75) Također, blagost je i jedno od Allahovih svojstava i jedno od Njegovih lijepih imena. Ovo svojstvo Allahove blagosti ogleda se u tome što On ne počinjuje kaznu Svojim robovima, a On je kadar da je izvrši kada god hoće, pa kaže: **"Da Allah kažnjava ljude prema onome što zasluži, ništa živo na površini Zemljinoj ne bi ostavio, ali, On ih ostavlja do roka određenog."** (Fatir, 45)

Savladavanje srdobe

Savladavanje srdobe direktno se veže uz blagost, a podrazumijeva ustezanje od uzvraćanja istom mjerom na fizičke ili verbalne napade. Dakle, onaj ko bude napadnut na bilo koji od ova dva načina, ima pravo da uzvрати istom mjerom ili da savlada srdobu i tako postigne veliko dobro, držeći se Allahove naredbe: **"I nastojte zaslužiti oprost Gospodara svoga i Džennet prostran kao nebesa i Zemlja, pripremljen za one koji se Allaha boje, za one koji, i kad su u obilju i kad su u oskudici, udjeljuju, koji srdobu savlađuju i ljudima prkaju"** a Allah voli one koji dobra djela čine." (Alu Imran, 133-134) Dakle, pod savladavanjem srdobe podrazumijeva se da uvijek ne čini sa osvetom, iako na to ima pravo, da se ne iritira i pored toga što u njemu možda ključaju ljutnja i srdoba. Ako postupi ovako, ubrat će divne plodove blagosti i savladavanja srdobe: **"Dobro i zlo nisu isto! Zlo dobrim uzvрати, pa će ti dušmanin tvoj odjednom prisni prijatelj postati. To mogu postići samo strpljivi; to mogu postići samo vrlo sretni."** (Fussilet, 34-35) Na ovakav način mogu postupiti samo velike i rijetke ličnosti koje Allah hvali u hadisi-kudsijju: "Ko savlada srdobu, a može da je ispolji, Allah će mu ispuniti srce zadovoljstvom na Sudnjem danu." (Asbehani, sahih li gajrihi) Molimo Allaha da nas učini od njih!

Umjerenost i jednost

Ove dvije lijepe i plemenite osobine izravni su produkt sabura i sušta suprotnost pohlepi. Kaže Uzvišeni Allah: **"I neka se suzdrže oni koji se nemaju mogućnosti oćeniti, dok im Allah iz obilja Svoga ne pomogne!"** (En-Nur, 33), tj. ti se strpi u onome što je u rukama drugih ljudi makar mogao doći do toga. Ostavi svaku strast do koje može doći, a koja je zabranjena, i to sve zbog ove osobine. U predislamsko doba otac Osmana b. Affana nazvan je Affan, što znači jedan, jer je sebi zabranio vino i čine uprkos tome što je u njegovom mjestu odanost ovim učicima bila zastupljena u velikoj mjeri. Ovako je postupio zbog svoje jednosti, umjerenosti, osjećaja vrijednosti, i lijepog ponašanja.

Oprost

Nakon blagosti i savladavanja srdobe dolazi i vrhunac strpljivosti, a to je oprost. Dakle, uvijek se odriče svog prava da uzvрати istom mjerom na nepravdu i opravi, povodeći se za riječim Uzvišenog: **"koji srdobu savlađuju i ljudima prkaju"** a Allah voli one koji dobra djela čine" (Alu Imran, 133-134), i: **"To mogu postići samo strpljivi; to mogu postići samo vrlo sretni"** (Fussilet, 34-35). Vrlo slikovit primjer za blagost, savladavanje srdobe i oprost nalazimo u poznatom kazivanju o jednom robu koji je često griješio prema svome vlasniku, pa ga je on zbog toga htio kazniti bičevanjem. Načuvši se u toj

naizgled bezizlaznoj situaciji i nije?i izbje?i kaznu, rob, u trenutku kada je vlasnik podigao ruku da mu zada prvi udarac, dosjetljivo re?e: **koji srdbu savla?uju**, a na to vlasnik re?e: **Savladao sam srdbu**, a rob odmah dobaci: **i ljudima pra?taju**, a vlasnik re?e: **Oprostio sam ti**, ali se rob ne zaustavi na tome, nego re?e: **a Allah voli one koji dobra djela ?ine**, na to vlasnik uzvra?i: **Idi, slobodan si, pu?tam te u ime Allaha!** Ugled na dunjaluku ne?e uivati osim onaj koji je strpljiv, blag, i koji ne ?uri sa osvetom, onaj koji je ?edan, skroman, a kod koga se na?u sve ove osobine, on je na velikom stepenu morala. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: **Na Sudnjem danu meni ?e od vas biti najbli?i onaj koji ima najljep?i moral.** (Bilje?i Tirmizi, hadis je hasen) Svojim lijepim moralom ?ovjek mo?e zaraditi na Sudnjem danu vi?e nego posta? koji ne iftari, klanja? koji ne prekida namaz i mud?ahid koji se ne umara.

Vaganje djela na Sudnjem danu ne?e biti po mno?tvu namaza i posta, kao to ka?e uva?eni tabiin Bekr b. Abdullah Muzeni govore?i o Ebu Bekra es-Siddiku, radijallahu anhu: **Nije vas pretekao mno?tvom posta i namaza, nego ne?im to mu se duboko smjestilo u srce**, jer je on sakupio mno?tvo lijepih osobina i zbog toga je bio plemenit kod Uzvi?enog Allaha. Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao je: **?ovjeku nije dato ni?ta bolje od sabura.** (Bilje?i Hakim, hadis je vjerodostojan) Poznati tabiin Ata b. Ebu Rebah prenosi da mu je Ibn Abbas kazao: **Ho?e da ti poka?em ?enu koja je stanovnik D?enneta? Naravno**, rekoh. **Ova je ?ena do?la Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem, i rekla: Allahov Poslani?e, imam padavicu, pa moli Allaha da me izlije?i, a on re?e: Ako ho?e, strpi se i dobit ?e D?ennet, a ako ho?e, ?init ?u dovu Allahu da te izlije?i**, a je ona rekla: **Strpjet ?u se!**

Alija b. Ebu Talib, radijallahu anhu, rekao je: **Tri su vrste sabura: sabur na isku?enjima, sabur u pokornosti, sabur od grije?enja.** Musliman koji se strpi u trenucima kada je isku?an neda?om siroma?tva, ili bolesti, ili tjeskobe i otu?enosti, i svoje stanje i situaciju preda Allahu Uzvi?enom, njemu pripada D?ennet, i ovo je sabur na isku?enjima. Primjer sabura u pokornosti svakako je no?ni namaz. Ovaj sabur ogleda se u primjeru onoga ko ima toplu postelju i lijepu ?enu, i sve to ostavi i ustane da klanja Allahu Uzvi?enom. Ova vrsta sabura odnosi se i na ?ene, na?e majke: trudno?a, ra?anje, dojenje, hajz, nifas, za sve to slijedi velika nagrada na Sudnjem danu jer su u tim stanjima iskazivale strpljivost kako bi mu? sa njima bio zadovoljan i kako bi na najbolji na?in odgojile djecu.

I na kraju dolazi strpljenje i suzdr?avanje od grije?enja koje se manifestira tako to se ?ovjek bori sa svojom du?om kako ne bi upao u grijehe jer je ?ovjek, pogotovo u ovim sumornim vremenima, okru?en raznim isku?enjima i cijeli ?ivot danas je prepun grijeha i raznih pritisaka. Zbog toga je strpljivih ljudi vrlo malo jer ve?ina je pod utjecajem grijeha u koje svakodnevno upadaju, tako da je sabur od grije?enja jedan od najve?ih vidova sabura!

Zadovoljstvo i skromnost

Strpljiv vjernik istovremeno je i zadovoljan svime to mu je Uzvi?eni Allah odredio i skroman u izobilju kojim ga je On obasuo. Pod ?zadovoljstvom vjernika podrazumijeva se predavanje Allahovim naredbama i zabranama, zadovoljstvo s onim s ?ime je Allah zadovoljan, zatim da se ne srdi na Allahovu odredbu zbog svih neda?a koje ga poga?aju i da sve to prepusti Allahu,

a uz ovo zadovoljstvo dolazi i skromnost: "i da na ovom svijetu bude skroman", da bude zadovoljan sa malim uz mogućnost da ima mnogo, i ovo je pohvalna skromnost. Suprotno zadovoljstvu je proždrljivost i nezasićenost i ovo je osobina pohlepnog čovjeka. Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, kaže: "*Kada bi sin Ademov imao dvije doline zlata, poželio bi treću.*" (Buhari i Muslim)